

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Illvstre Martyrivm S. Lvciani, Antiochenæ ecclesiæ Presbyteri, quod
constanter exegit Nicomediæ, sub Salerio Maximiano, in Oriente
Imperante, Anno DOfini 311. Eusebij Romani Pontif. 3. Constantini ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

autem solito nonnihil tardius rediens, hominem facie in ardentibus prunas collapsum, extinctum reperit. Nec dubium, quin eo supplicio, debitas scelerum suorum poenas luit. Sunt & alia praeclara sanè sancti huius miracula, quae nos breuitatis studio praetermittimus.

ILLVSTRE MARTYRIVM S. LVCIAE
iii, Antiochena ecclesia Presbyteri, quod constanter exegit Nicomedia, sub Salerio Maximiano, in Oriente Imperante, Anno Domini 311. Eusebij Romani Pontif. 3. Constantini verò Imperatoris 6. Ex eo quod est apud Simeon Metaphrasten.

Lucianus, Samosata, ciuitate Syriae, parentibus honesto loco natis oriundus, puer duodecim annorum, utroque parente orbatus, ad Macarium, qui Edesam habitabat, diuitijs suis in pauperes distributis, confugit. Apud quem breui temporis spatio, sacrorum librorum intelligentiam consequutus, & lauacro regenerationis expiatus, ad monasticam vitam declinauit. Vbi ardenti pietatis studio, arduum virtutum omnium culmen sibi proponens, carnem antè omnia, frequenti inedia spiritui subiugabat. Crebrò suspirijs & precibus, diuinam sibi gratiam concilians. Diuinarum autem rerum meditationi adeò erat intentus vt lassata vigilijs & labore exhausta membra, quietem non prius caperent, quam somno necessario victa natura succumberet. Et ne quovquam vanitatis puluere mens obduceretur, cauebat imprimis, ne quid praeter diuinos sermones lingua sonaret.

Et haec quidem puerilibus annis. Postquam verò aetate maturior in Ecclesia Antiochena sacerdo-

Caesar Baro:
Tom. 3. An.
Ecclesias.

7. Ianuarij.
Patris & generi
eius.

Distributis
in pauperes
sublatijs. fit
monachus.

Studet in
virtutibus
proficere.

Antiochia
iam presby-
ter, ludum
literarium
instituit.

Emendat sa-
eros libros
purgatq; ab
errore.

Maximiani
odium sum-
mum in
Christianos

Infiat
Luciano.

Lucianus
fugit.

Proditur à
Pancratio
Sabelliano.

Lucianus
Cappado-
ciæ, 40. mili-
tes Aposta-
tas ad fidem
reducit.

cerdotio initiatus est, ludum literarium, cano-
datorum frequentia celeberrimum, instituit
quicquid ibidem merebatur, alacriter in paup-
rum vsus expendit. Et quia hebraicarum litera-
rum erat peritissimus, videbatque sacros codices
hominum sceleratissimorum veneno infectos
multisque erroribus, non sine graui Catholice
dei detrimēto, imbutos; assiduo eos labore & stu-
dio ad pristinā, primamq; puritatem reuocauit.

Eadem tempestate, Maximianus, plusquam ce-
nino in Christianos flagrabat odio, ea maxima
cura sollicitus, vt tam sacro nomine interreco-
ne ablato, idolorum cultus ad astra tolleretur.
Sed huic impietati dictis pariter ac factis, totius
temporis S. Lucianus obfisteat. Cuius fama tyri-
nus ille commotus, nullum non confestim mo-
uit, lapidem, vt tam egregium athletam à Christi-
auulsum, ad suæ impietatis partes traduceret. De-
sudabat multorum industria, vt illa ecclesie co-
lumna prosterneretur. Sed vir diuinus, ecclesie
periculum in suo capite versari animaduertens,
relicta confestim ciuitate: ad agrum confugit, tē-
pestatum transitum, ibidem latitādo, expectaturus.
Sed adfuit tandem Pancratius quidam Antioche-
nus, Sabellij veneno infectus, qui acerrimis inui-
diæ stimulis in sanctum concitatus, eum Maximia-
ni satellitibus prodidit: Nicomediamque ab-
ducendum curauit. Cum autem Lucianus, dū du-
ceretur venisset in Cappadociā, ibidem, milites
quadraginta suppliciorū timore fractos à cōstan-
tia fidei ad impiū simulachrorum cultū, defecisse
inuenit. Quos statim oratione, grauitatis & pieta-
tis plena, ab impietate ad fidei cōfessionē reuoca-
uit. Qui grauisimo, omnes admissi sceleris dolo-
re percussī, inuicta animi constantia, contrā etiam
impi-

impieratis & ignominie macula deleuerunt. Et his quide præclaris, in transitu itineris pietatis operibus. Lucianus Nicomedia delatus est: ubi rursus alios atq; alios à Christi confessione in impietatis barathrum lapsos erexit, confirmavitq;. Erat enim in vultu eius mirabilis quidam splendor, ita ut clarissimum pietatis, virtutumq; omnium specimen quod ex facie elucebat, omnium animos incredibiliter ad se alliceret. Hinc ipse tyrannus, ne tanta sermonis eius suauitate, vultusq; splendore; vis impietatis frangeretur, congressum formidabat; aded ut non nisi interiecto velo, & intermedio sermonis ministro, verba eius exciperet. Imperator ergo, tam eximia viri virtute comotus, primo multis blanditijs & promissis martyrem delinire studuit. Considerabat enim singulari eius prudentia, imperium nullo negotio felicissime posse administrari. Sed cum muneribus & promissis reiectis contemtiq; respondisset ne vniuersum quidem mundum, cum pietate in Deum conferendum esse: vehementer exarscens Tyrannus, continuo varijs eum tormentis subiecit. Et nunc quidem in cippo, manibus pedibusque ad quatuor foramina crudeliter extensis, coxèdices violenter è suis mouebant articulis, nunc graues testarum aculeos eius dorso substernebant. Postremo probris & contumelijs ad facietatem affectum extrema cibi potusq; inedia vexabant: nisi impuris Deorum victimis famem pellere maluisset. Sed Christi martyr diuinis nunquam epulis destitutus, impuras victimas respuebat, aded ut totos 14. dies inter tormenta ieiunus persisterit, nec tamen solita pietatis & adhortationis officia, quibus pro Christi nomine carceri inclusos confirmabat, vnquam intermiserit.

Item alios
Nicomediae.

Reuerentia
vultus eius.

Maximus
aggre-
ditur Martyrem
blanditijs.

Dixit affe-
rur cruciatio-
bus Lucia-
nus.

diebus 14.
permanet
ieiunus.

Interea, Christianis toto terrarum orbe celeberris.

Dies festus
Theophaniorum.

berrimus Theophaniorum appropinquat die
cum discipulorum eius plurimi ex Antiochia
alijs alijsque locis confluentes, magistrum cu
cumfistunt, quos ille nimia tristitia absorptos,
uicta animi virtute consolatus est. Sed quis in
spectaculo à lachrymis temperare queat? Se
bat martyr in sædo horridoque carcere, omnib
penè membris suppliciorum atrocitate fractis
& extremam iam inedia confectus; sed inuictam
animi sui virtutem vrgenti spiritu testabatur.
Aderant discipuli luctu lachrymisque miserabiliter
deformati. Impij verò & tempus & loca
omnia lynceis plusquam seruabant oculis: ne
minimo solatio pondus calamitatis & inedi
martyris releuaretur. Affligebat postremò disci
pulorum animos vel maximè, quod diuinorum
communio mysteriorum negata omninò vide
retur.

Nec enim vel viam vel modum inueniebant
quo sacram in carcerem mensam inferrent. Tum
Lucianus, illis secretò consultantibus ait: Bonu
nimo estote: Mensa quidem ex lignis lapidibus
eompacta, sacris mysterijs nobis deest: sed er
vobis hoc meum pectus Deo, vt confido, nequa
quam ingrata mensa. Templum autem sanctum
vos mihi eritis. His dictis erecti animi, & Dei
culdubio prouidentia custodes remissiores facti
& diuina mysteria in sacro martyris pectore, et
summo gaudio & exultatione petacta. Deinde
postquam multa eaque valde præclara, de pietate
in Deum, de constantia; de æternitate dixisset
& discipulorum animos facibus diuini amoris
inflammasset, sacraque mysteria corporis & san
guinis Domini discipulis impertitus esset, ables
tibusque per sacras Diaconorum manus transmissis

ssisset, ter prius constanti voce, coram sceleratis, Tyranni ministris Christianum se esse, confessus: beatum Deo spiritum tradidit. Sunt qui affirmēt, spirantem adhuc in profundum maris proiectum fuisse;

Maximianus enim ut memoriam tam præclari certaminis deleteret, corpus eius immanis lapide ponderis, in ima maris deprimi iussit. Sed qui martyris gloria sempiternis inuoluere, tenebris nitentibus ante omnes æternitati eam consecrauit. Nam corpus cum maris fluctibus, multis diebus decertans delphini fuit exceptum dorso. Depranumque in Bithyniam deuectum in isto quoddam bellæ affectu erga miseros mortales: quæ tyranni crudelitatem naturali sua benignitate arguere visa est. Tenet verò fama eandem belluam, deposito in terram sacro pignore ilico expirasse.

Discipuli verò incredibili exultantes gaudio, multa veneratione id exceperunt: exceptumque post lachrymas, amplexus & oscula, honesto quantum tempus & inimicorum insidiæ perhiberebant tumulo condiderunt. At Helena maximis pietatis ornamentis cultissima, à Hierosolymitana visitatione, & hunc pietatis locum perlustras, illustri eximij martyris prouocata certamine amplissimis incensibus celebrem reddidit: conuocatisque vndeque habitatoribus ciuitatem minimè ignobilem condidit, martyrisque gloriam, insigni admirandi operis templo clarius ad sempiternam memoriam illustrauit. Locus autem, ad quem corpus delphini obsequio deportatum fuerat, Imperialibus munificentijs auctus, Helenopolis appellatus est.

Cæterum vir diuinus in clytæ martyrij corona
I glorio-

Reddit Domino spiritum.

Corpus eius in mari diu postu delphini obsequio ad terram defertur.

Helena condidit martyrii ciuitatem & templum.

Helenopolis.

gloriosus, licet in vita discipulorum multitudine, eorumque cum eruditione, tum pietate claritate admodum extiterit eam tamen felicitatem ab habitu sartam tectam diu conseruare non potuit. Nam ad vnum ferè omnes (vna Pelagiana Antiochena excepta, quæ eum sectata, præclaro pro fide certamen subijt) procella persecutiue ingruente, suæ pietatis ac fidei fecere naufragium quæ immanitate sceleris, reddita ecclesie pace, iam polluti mansere. Nam Ariana perfidia modicus adherentes, impietatis suæ venena peritiam conati sunt spargere ecclesiam, Luciano in ore, quasi hæreseos suæ magistro gloriantes, seque Collucianistas palam appellantes. Quo etiam nomine, ipse Arius perfidiae suæ affectu epistolis suis nuncupabat. Quæ res, primis illi exordijs Catholicorum plurimos prouocauit, in innocentem martyrem & sinceræ fidei columnam declamarent, eumque palam hæreseos aguerent. Sed purus & omni ex parte integer dei ipsius splendor suspicionem hanc diluit, etiam in ipsis aduersariorum actis veraciter loqueret. Siquidem Antiochiæ cum iidem Constantiam Imp. tempore conuenirent, vt Consubstantialitatis nomen abolerent, Luciani martyris fidei didere professionem; in qua communis filij cum patre substantia, potentia, gloria, imago, & omnia demum alia insunt, quæ Orthodoxæ ecclesie filij profitentur. Solû Consubstantialitatis verbum quia ibidem nõ reperiebatur expressum, temerario ausu è Nicæno symbolo tollere conati sunt. Sed nulla potuit in Luciano esse culpa, eam omittere vocem quam scimus ad eludendos omnes Arianorum cauillos à Sacros. Nicæna Synodo primum fuisse sapientiæ appositam. Accedit postremum

Discipuli S.
Luciani om-
nes apostata.

stremò irrefragabile ad defensionem S. Luciani, testimonium: qui eum sanctum, magnum, religiosumque martyrem fidenter appellat.

VITA S. GVDILAE VIRGINIS, APVD *Brabantos celeberrima. Ex ea quam Surus habet ex vetusto manuscripto Codice. Vixit circa annum domini 670.*

Vide Ioannem Molanum in Indico Sancto Belgij.

SIGIBERTI regis temporibus, fuit comes quidam vitæ innocentia & morum probitate insignis, Virgerus; cui coniunx erat cum stirpis claritate illustris (erat namque maioris domus inlyta Pipini sorore progenita) tum virtutum omnium meritis præstantissima nomine Amelberga. Hi cum indefesso studio diuinam mentem attenderent, nihilque magis sibi præponerent: quam quo modo se totos ad illius imitationem accommodarent: egregios sanctissimosque laborum suorum fructus à Deo cõsequi meruerunt. Nam præter Emebertum Cameracensem præfulem, virum multis virtutibus ornatum duas insuper filias Reinildim & Pharildim, vitæ sanctitate & morum integritate præclaras habuerunt. Postremò his accessit, non sine præuio Angeli monitu, egregium sanctitatis decus Gudila, quæ iisdem temporibus, quibus S. Gertrudis clarissimis virtutum, miraculorumque fulgebat operibus, in lucem ædita, ab eadem de sacro fonte lenata est. Huius S. virginis neptes fuere sanctæ Aldegundis & VValdetrudis candidissimis bonorum operum floribus ornatissimæ.

7. Ianuarij. Genus S. Gudilæ.

S. Gertrudis eam de sacro fonte suscepit.

Mox vero vt S. Gudila ex ephebis excessit, sacre virginitatis voto flagrantissima, intra monasterij claustra mentem ad cælestis patriæ desideria erigere